Pautes de correcció LOGSE: Literatura catalana

SÈRIE 1

OPCIÓ A

Pregunta 1

- —La pregunta val tres punts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
 - —Importància del component irònic i humorístic en el *Tirant* i la manera com aquest distingeix l'obra de bona part de les novel·les del seu temps
 - —Saber destacar les característiques del "to nou" que presenta la novel·la (humor, realisme, etc.)
 - —És imprescindible que relacionin les idees amb fragments que recordin de la novel·la, ni que només siguin al·lusions ràpides.
 - —Mirar que no se'n vagin per les branques parlant d'aspectes que no vénen al cas i dediquin després poca atenció—o gens—al tema que cal desenvolupar

-Guia de puntuació:

- —Un punt i mig per a la bona argumentació de la resposta i la relació amb el context.
- —Un punt i mig per a una bona exemplificació. Si no hi ha cap referència directa a la novel·la, es queden sense aquest punt i mig.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 2

La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

- —Saber adonar-se que el títol pot ser un bon punt de partida per a la interpretació de la novel·la.
- —En el títol, saber veure que l'autor se serveix de l'expressivitat popular d'un adjectiu per connectar amb el tema de l'avarícia i la figura de l'avar, que tenen una llarga tradició en la literatura universal.
- —En el subtítol, saber subratllar que hi conflueixen la pretensió cientificista i la inclinació psicològica de la narrativa vuitcentista.

-Guia de puntuació:

—Un punt per a la bona explicació del títol i un punt per a l'argumentació del subtítol. Tant en un cas com en l'altre l'alumne/a ha de fer un esforç per passar de la descripció a la interpretació.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pautes de correcció LOGSE: Literatura catalana

Pregunta 3

Tres punts per a l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

- —Saber explicar que Don Joan és un personatge elaborat per contraposició al de don Toni, i el seu paper com a narrador.
- —Saber caracteritzar físicament i moralment el capellà de Bearn, que té uns trets diametralment oposats als del seu senyor (fortalesa física, feblesa moral, adscripció al món local, etc.).
- —Saber situar el fragment en el text. Penalitzar-los si es desvien excessivament cap a una simple explicació de l'argument de la novel·la en detriment de la interpretació.

—Guia de puntuació:

- —Un punt i mig per a l'anàlisi detallada de les oposicions entre els dos personatges.
- —Un punt i mig per a la interpretació de la figura de don Joan com a narrador.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

—Dos punts per a l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per a analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.

L'altre punt seria més pròpiament per a la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per a avaluar de manera global entre zero i dos punts.

Pautes de correcció LOGSE: Literatura catalana

OPCIÓ B

Pregunta 1

- —La pregunta val tres punts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:
 - —Saber adonar-se de la importància i de la modernitat del paper del Jo en la poesia de March.
 - —Saber destacar les característiques de l'individualisme del poeta i de la subjectivitat de la seva poesia (egocentrisme, discurs reflexiu, amic de la solitud i de la reflexió, voluntat de confidencialitat, etc.).
 - —És imprescindible que relacionin les idees amb poemes que hagin llegit, ni que només siguin al·lusions ràpides.
 - —Mirar que no se'n vagin per les branques parlant d'aspectes que no vénen al cas i dediquin després poca atenció—o gens—al tema que cal desenvolupar

-Guia de puntuació:

- —Un punt i mig per a la bona argumentació de la resposta, la relació amb el context.
- —Un punt i mig per a una bona exemplificació. Si no hi ha cap referència directa als poemes, es queden sense aquest punt i mig.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pregunta 2

La pregunta val dos punts. En aquest segon apartat de l'examen es demana sempre una explicació breu, per la qual cosa cal valorar l'adequació de la resposta a la pregunta concreta que es formula i no tant la capacitat per desenvolupar un tema. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

- —Saber veure que l'obra de Rusiñol recrea simbòlicament la irreversible marginalitat de l'artista en el marc d'una societat materialista, prosaica i grisa, que el rebutja.
- —Donar algunes característiques de l'esperit crític enfront de la societat que representa la figura de l'artista, i subratllar alguns dels ideals que el mouen a actuar.
- —Saber relacionar la imatge de l'artista amb el concepte de Modernisme, que entén que l'artista, l'intel·lectual, se sacrifica per redimir la societat i espera, en contrapartida, el reconeixement social.

—Guia de puntuació:

- —Un punt per a la bona interpretació simbòlica de l'obra de Rusiñol.
- —Un punt per a la descripció de com a mínim dues de les característiques que Rusiñol atorga a l'artista en l'obra.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

Pautes de correcció LOGSE: Literatura catalana

Pregunta 3

Tres punts per a l'avaluació dels continguts. Tal i com està establert en les pautes generals de correcció, almenys dos dels tres punts han d'estar relacionats amb la manera com s'han desenvolupat els aspectes guiats en l'enunciat de la pregunta. Això no vol dir, és clar, que qui se centri només en els aspectes guiats no pugui tenir—si ho fa bé—els tres punts. El que sí que vol dir, però, és que qui no parli dels aspectes assenyalats en l'enunciat només pot tenir, com a màxim, un punt. En aquest cas concret, el que cal valorar especialment és:

- —Saber interpretar el poema en funció de la situació del llibre, al començament de l'aventura poètica.
- —Saber argumentar adequadament la idea de la fugida de la ciutat i els trets d'allò que s'abandona momentàniament, sempre en relació amb l'avantguarda.
- —Saber identificar els motius temàtics del poema relacionats amb l'amor.

—Guia de puntuació:

- —Un punt i mig per a una bona contextualització del poema.
- —Un punt i mig per a una bona interpretació temàtica del poema.

En qualsevol cas, aquesta guia de puntuació no cal que sigui aplicada estrictament. El corrector ha de tenir en compte que l'examen és una prova de coneixements, però també de maduresa.

—Dos punts per a l'avaluació de la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees, la coherència del discurs, la fluïdesa expressiva, i, en definitiva, la metodologia de comentari.

Un dels dos punts d'aquest apartat de la puntuació hauria de ser per al que pròpiament és la metodologia de comentari (la capacitat per a analitzar un text, saber-ne extreure idees de manera argumentada i no servir-se'n com a pretext). En aquest sentit, no cal valorar negativament una estructuració de caràcter escolar (localització, determinació del tema, divisió en parts, etc.), però tampoc no cal exigir-la. En cas que l'alumne/a se'n serveixi, el que convé és veure si sap fer-ne ús a l'hora d'extreure idees o es converteix en una simple carcassa metodològica més aviat inútil. El que sí que cal valorar negativament és que l'alumne/a pràcticament s'oblidi que està comentant un text i afegeixi una acumulació innecessària d'idees, encara que aquestes idees afegides no siguin pròpiament incorreccions.

L'altre punt seria més pròpiament per a la fluïdesa del llenguatge, l'adequació del vocabulari, la claredat en la redacció i la puntuació.

No cal una nota específica per a cada un d'aquests dos aspectes. La indicació només és una pauta. El corrector ha de ser prou hàbil com per a avaluar de manera global entre zero i dos punts.

Pautes de correcció LOGSE: Literatura catalana

BAREM GRAMATICAL

Respecte al nivell de correcció lingüística i la possibilitat de poder abaixar fins a un punt la nota final:

- —Cal recordar, abans que res, que disposem d'aquesta possibilitat. En les caselles on s'indica la puntuació de cada pregunta cal afegir si restem un punt o mig punt per questions gramaticals.
- —Les errades poden sser de qualsevol tipus: ortografia, sintaxi, etc. Els problemes d'expressió, però que no siguin estrictament gramaticals, no els tindrem en compte ara sinó en l'avaluació de cada una de les preguntes.
- —Descomptarem un punt si en l'examen hi ha errades gramaticals greus i reiterades (b/v, h, frases sense cap mena de coherència gramatical, barbarismes flagrants, greus problemes de puntuació, etc.).
- —Descomptarem mig punt si hi ha algunes errades greus (quatre o cinc) o bé si hi ha errades reiterades però no tan greus (accents, dièresis, problemes de puntuació que són evidents però no fan mal als ulls, construccions dubtoses, determinats errors en l'ús del relatiu, errors amb els pronoms febles, etc.). Òbviament, descomptarem un punt si coincideixen ambdues coses: les quatre o cinc errades greus i les errades lleus reiterades.
- —No cal que descomptem res si s'escapa alguna errada greu—els lapsus s'han de perdonar—o algunes errades lleus no reiterades.

Cal tenir en compte també que en casos extraordinàriament extrems—aquells que no hi ha per on agafar-los i que gramaticalment són pràcticament incorregibles—es descomptaran dos punts.